



آزادۂ ادب

حزبن یزید ریاحی

محمد محسن غمزان

سرشناسه : غفوریان، محمدحسین، ۱۳۵۲ -
عنوان و نام پدیدآور : آزاده ادب حر بن یزید ریاحی / محمدحسین غفوریان.
مشخصات نشر : تهران: نشر تعالی، ۱۳۹۷.

مشخصات ظاهری : ۸۸ ص: مصور (رنگی): ۵/۱۴×۵/۲۱ س.م.
شابک : ۳-۴۱-۸۶۸۰-۶۰۰-۹۷۸-۸۰۰۰۰ ریال

وضعیت فهرست نویسی : فیبا
یادداشت : فایال الحاقی دوم کامل تر است
یادداشت : کتابنامه.

موضوع : حر ریاحی، - ۱۶ق. - داستان

موضوع : داستان‌های مذهبی - قرن ۱۴

موضوع : Religious fiction - ۲۰th century

موضوع : واقعه کربلا، ۱۶ق - داستان

موضوع : Karbala, Battle of, Karbala, Iraq, ۶۸۰ - Fiction

رده بندی کنگره : ۱۳۹۷/۷۱۴/غ/۶۹۱ BP

رده بندی دیویی : ۲۹۷/۶۸

شماره کتابشناسی ملی : ۵۶۲۵۲۴۸



● رادهٔ ادب ●

حر بن یزید ریاحی

● نویسنده: محمد حسن غوریان ●

● صفحه‌آرایی: جعفر سی ●

● ناشر: تعالی ●

● نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۸ ●

● شمارگان: ۳۰۰ نسخه ●

● قیمت: ۱۸۰۰۰ تومان ●

● شابک: ۳-۴۱-۸۶۸۰-۶۰۰-۹۷۸ ●

● نشانی دفتر انتشارات و مرکز پخش: تهران، میدان انقلاب، ●

● خیابان جمالزاده جنوبی، کوچه شهید رشتچی، پلاک ۱۵، واحد ۵ ●

● تلفن: ۶۶۹۱۲۰۴۴ - ۰۲۱ ●

فهرست

مقدمه / ۷

گام نخست: بشارت به سعادت / ۱۱

گام دوم: مأموریتی بی‌بازگشت / ۱۷

گام سوم: مواجهه با خورشید / ۲۵

گام چهارم: اقتدا / ۳۱

گام پنجم: تکلیف تمام فاطمه (س) / ۳۷

گام ششم: همسفری با روان نهم / ۴۳

گام هفتم: آمیدی که به یاد رفت / ۵۵

گام هشتم: روزهای تردید / ۶۱

گام نهم: عبور از صراط / ۶۵

گام دهم: روز واقعه / ۷۳

گام آخر: بعد از واقعه / ۷۹

منابع / ۸۵

مقدمه

همان گونه که ظهور دین اسلام و بعثت حضرت ختمی مرتبت محمد بن عبدالله - صلی الله علیه و آله وسلم - بزرگ ترین حرکت توحیدی برای همه ی بشر و برای همه ی اعدا است. بعثت عاشورا نیز درس آموزترین حرکت اصلاح طلبانه ی اسلامی برای همه ی دوران ها است؛ به نحوی که از ذره ذره ی این قیام الهی، از ابتدای پیدایش تا پس از سده هفتم، نه نین گریلا، می توان سرفصل های متعددی را برای هدایت و اصلاح برگزیدگان و امت تراش کرد.

حتی به تعبیری، راز حیات ماندگار این نهضت را می توان در همین تنوع و تعدد موضوعات مندرج در بطن و متن آن تالیفی نمود؛ به شکلی که صدها سال است که اندیشمندان مختلف از متن و حاشیه ی این رویداد عظیم هدایت ها گرفته و درس ها آموخته اند و به دیگران نیز آموزانده اند؛ سواران ذیابن ها بخش کوچکی از رئوس درس هایی است که از این نهضت منبعت شده است:

- اهمیت امر به معروف و نهی از منکر
- ضرورت شناخت جریان حق و شناخت جریان باطل
- دفاع از جریان حق و ایستادگی در برابر جریان باطل
- عمل به تکلیف علی رغم همه ی پیامدها
- صبر و استقامت در راه ادای وظیفه
- عزتمندی و غیرتمندی
- وفاداری نسبت به اولیا و ارزش ها
- شجاعت و شهادت طلبی

- سخاوت
- اهمیت نماز اول وقت
- دوری از حرص و طمع
- نفرت از نفاق و شقاوت و نیرنگ
- بزرگواری و کرامت حتی در برخورد با دشمن
- علاقه به نماز و نیایش با پروردگار
- زیر پا گذاشتن غرور کاذب و تسلیم حق شدن
- تأثیر مال حرام در سرنوشت انسان‌ها
- امکان صلاح و بازگشت برای همه و تأخیر نینداختن توبه
- و ...

اما آنچه در این مجال سخن خواهیم پرداخت، برآمده از سرگذشت شخصی است که در ابتدا در جلسه‌ی خاندان امام (ع) ظاهر شد و از نخستین مسببان واقعه‌ی عاشورا بود، کسی که امامت از بازگشت امام (ع) از سفر به کوفه، کاروان امام حسین (ع) را مجبور به استقبال کرد. ذکر کرد و آن چنان تنگنایی را برای اهل بیت نبوت (ص) به وجود آورد، اما در نهایت سرنوشت دیگری برای او رقم خورد تا جایی که امروز نام او با سربلندی در کنار شهدای سعادت‌مند کربلا درخشیدن گرفته است؛ آری «حرّ بن یزید ریاحی» شخصیتی که نشان داد می‌توان با تشخیص، تصمیم و اقدام درست و به موقع، همه‌ی خطاهای گذشته را جبران کرد و از حضيض ذلت به اوج عزت پرواز نمود.

اما آنچه از بررسی سرگذشت این مرد می‌توان آموخت، همان یک «زمی» است که باید از آن به عنوان مفتاح نجات وی یاد کرد؛ «ادب».

ادبی که در چند صحنه از مواجهه‌ی امام حسین (ع) و حرّ نمود بارزی یافته است؛ از جمله آنجا که در منزلگاه ذوخُسم سخنان بسیاری بین امام و حرّ رد و بدل شد و آخر الامر امام حسین (ع) فرمودند: «حال که برخلاف دعوت‌نامه‌هایتان نظر دارید، من از آنجا که آمده‌ام (مدینه) بدان جا باز می‌گردم». ولی حرّ مانع شد و گفت: «ای فرزند رسول الله، اکنون که از آمدن به کوفه (نزد عبیدالله) خودداری می‌کنید، پس راهی را در پیش بگیرید که نه به کوفه برود و نه به مدینه». در

این لحظه امام حسین (ع) به حرّ گفتند: «مادرت به عزایت بنشیند از ما چه می‌خواهی؟» و حرّ به دلیل محبتی که نسبت به پیامبر و حضرت زهرا (س) داشت رعایت ادب نمود و گفت: «من در حقّ مادر تو به غیر از تعظیم و تکریم سخنی بر زبان نمی‌توانم آورد».

در همین منزلگاه و به هنگام اقامه‌ی نماز ظهر امام (ع) به حرّ فرمودند که اگر می‌خواهی، تو با لشکر خودت نماز را به جای بیاور. حرّ گفت: من به شما اقتدا می‌کنم. پس حضرت (ع) پیش ایستاد و هر دو لشکر با آن حضرت نماز کردند. بسیاری از اهل معنی، همین «ادب» حرّ را رمز نجات وی دانسته‌اند که می‌تواند برای دیگران نیز در همهی حالات درس آموز باشد.



در این کتاب به اختصار تلاش گردیده تا سیر حرکت حرّ از تقابل با امام (ع) تا پیوستن به ایشان در ده پرده و در ده گام ترسیم شود، باشد که ذره‌ای از حق عظیم اصحاب حسین (ع) ناگردد.

مهرم ۱۴۴۰ هجری قمری
مهریور ۱۳۹۷ هجری شمسی
محقق: محسن غفوریان